

Еспен излезе от банята със спирала и руж. Бяха на майка му. Намръщих се.

– Ето. Ти ще се гримираш, а аз ще снимам – каза той.

Няколко от момичетата в класа бяха започнали да се гримират, но не и аз. Супер идея – да започнеш да се гримираш с камера пред лицето. Not.

Еспен ми даде телефона си. На екрана имаше снимка на момиче с дълга коса, големи устни и много хубав грим.

– Когато приключим, трябва да изглеждаш така.

Завъртях очи. Той беше откачил. Момичето беше много хубаво. Имаше ли още снимки на толкова красиви момичета в телефона си, или това бе нещо, което току-що беше свалил? Стомахът ми се сви.

– Мисля, че можеш да застанеш там. – Посочи най-светлата част на спалнята – бялата стена срещу прозореца.

След това се отдалечи и постави камерата върху триножника. Държах спиралата в ръка. Той взе огледало и го вдигна на нивото на лицето ми. Натисна бутона и кимна. Оставаше само да започна.

Допрях четчицата до миглите си. Опитвах се да внимавам.

Фал.

– Ооох! Щипе!

Върху очната ми ябълка се беше настанила черна буца и виждах света през сив и мокър воал. Едва можех да различа Еспен някъде зад камерата. Той се разсмя така, че започна да се олюлява, но ми махна с ръка, че трябва да продължа. Намерих хартиена кърпичка, изтрих грима от окото си и се опитах отново.

– Добре. Трябва да стане. Хората го правят ежедневно.

Усмихнах се към камерата.

– Стискай ми палци.

Пет минути по-късно имах спирала и на двете очи. И въпреки факта, че около едното око имах плътен черен пръстен, наистина изглеждах добре.

– Господи, това беше толкова забавно.

Еспен прокара ръка по лицето си, за да изтрие сълзите си.

– Ох. Може ли да си толкова непохватна? Марие, ти си най-забавният човек, когото познавам.

Той ме прегърна с ръка и ме целуна по главата така, сякаш съм малката му сестра. Обаче целувката си е целувка.

– Значи се получи?

– Ами да.

Пусна ме.

– Почакай, докато направя клипа и прибавя музика. Ти си звезда. Сега обаче продължаваме с това.

Подаде ми ружа и една голяма четка.

Два часа по-късно имахме три клипа.

Видях как се опитвам да танцувам модерно, да се гримирам за първи път и да си направя секси плажна прическа. И Еспен беше прав. Бях доста забавна. Макар че се чувствах неловко. Може би много неловко. Обаче беше смешно.

Седях на леглото му и махах грима с мокра кърпичка. Еспен се извърна от компютъра и ме погледна.

– Остава само да го пуснем в мрежата, нали?

Кимнах. След това скрих лицето си с ръце. Не можех да понеса да гледам, докато го прави.

– Можем да зарежем всичко, Марие.

Чух собствения си глас от компа, който каза: „Ох“, когато в окото ми попадна четката на спиралата. По-клатих глава.

– Добре. Тогава го качвам.

Клик.

– Край – каза Еспен. – Сега остава просто да чакаме.

Отпуснах ръце в скута си. Ето го. Черно на бяло на скрана: #nerd*, и моя снимка в банер в горната част. Три клипа и хаштаг.

Кое беше най-лошото нещо, което може да се случи, когато хората видят клиповете:

Да ме помислят за смотанячка (не в забавния смисъл).

Да припадна, докато ги показвам.

Клиповете свършиха. Господин Клас ръкопляскаше с възхищение.

– Това беше много LOL**!

Всички в класа също аплодираха.

– Да, остава само да последваме хаштага „смотанячка“. Може би имаме нова интернет звезда в класа?

Той ми намигна и докато слизах към чина си, ме спря и ми рече тихо:

– Това е, което ти казах. Всеки може да стане някой в интернет, Марие.

Хеди гледаше безизразно надолу към чина си, а аз се изчервих.

Интернет звезда?

Вече всички бяха откачили.

* Nerd (англ.) – смотаняк, смотанячка. Б. пр.

** LOL (англ.) – съкращение на „laughing out loud“ (силено се смея на глас). Б. пр.

Обикновено внимавам в часовете по английски, но днес преминавах през различните приложения в телефона си и проверявах дали съм получила повече лайкове.

Сърчица. Последователи. Вдигнати палци.

Refresh.

Дзън! Ново сърчице. Двама нови последователи.

Още коментари.

Пишеха, че съм забавна, че се смеят до смърт, или просто поставяха сърчица в коментарите си.

1349 последователи.

Още едно харесване!

И още един последовател. Общо 1350 души.

Майка ми извади дебитната си карта и плати. Трите момичета си шушукаха трескаво. Най-високото от тях пристъпи към мама.

– Ъъ... просто се чудех... добра ли е спиралата, която купихте?

Мама се спря и се усмихна. Престори се на изненадана. Извади спиралата от пакета.

– Тази ли!? Фантастична е. Силно ви я препоръчвам.

Високото момиче се усмихна.

– Благодаря. Пробвах новата маска за лице, за която писахте в блога си онзи ден, и наистина беше добра.

– Наистина ли? Да, добра е. Виждам го по кожата ви. Сияе.

Гледах надолу. Винаги се срамувах, когато хората ни спираха и искаха да поговорят с майка ми, когато бяхме навън. Мама обожаваше това.

– Между другото, това е дъщеря ми Марие. Или #nerd, както нарича себе си онлайн. Гледали сте я, нали?

Високото момиче поклати отрицателно глава. Едно от другите кимна.

– Гледала съм я. Наистина е забавна.

– Нали?! – Мама повиши тон: – И останалите трябва да я видите. Марие е толкова забавна. I loooooove nerd.

Прегърна ме през рамо. Усмивката ми беше по-голяма от лицето ми, въпреки че се опитах да я сдържа. Опитах се и да се измъкна от дългата прегръдка, преди лицето ми да се сцени надве. Сега ми стана и горещо.

– Мамо, моооля...

Високото момиче извади мобилния си телефон от чантичката си.

– Може ли да се снимаме с вас?

– Да, разбира се!

Мама все още ме прегръщаше, но успях да се измъкна. Направих крачка встрани и се насочих към вратата, но високото момиче ме спря.

– А ти не искаш ли да се снимаме?!

Обърнах се, за да ме види отново и да реши дали наистина го иска.

– Аз ли?

– Ами да, разбира се. Хайде!

Мама ми намигна.

Високото момиче застана по средата и прегърна мен и майка ми.

Когато свършихме, се бях усмихвала толкова много, че лицето ми беше подпухнало. Мама прегърна всички. След това отново сложи ръка на рамото ми и ми прошепна:

– Ето за какво говорех, Марие. Мегаизвестни.

Все още се усмихвах, въпреки че бузите ме боляха.